

शाखामृगत्वं बहुचेष्टचपलचित्तमर्कटत्वं ॥ तदेवाह ॥ लघुचित्ततयेति ॥ लघु चपलं ॥ १७ ॥ ननु ततोभयाभावेपि तत्प्रेरिताद्भयं तत्राह ॥ बुद्धीति ॥ इंगितैरंतराशयग
मकैश्चेष्टाविशेषैर्बुद्ध्या निश्चयात्मकेन विज्ञानेन पारक्याशयज्ञानेन संपन्नः सन्नदुचितं सर्वमाचर सर्वभूतानि निजशास्यप्रजाजातं ॥ १८ ॥ नेदं भयं चापलमूलमित्या
ह ॥ सुग्रीवइति ॥ १९ ॥ तदेवाह ॥ दीर्घेति ॥ २० ॥ ननु वनचारिणा वानरेण वालिना कुतोऽनयोः प्रवर्तना तत्राह ॥ राजानइति ॥ बहुमित्राः जात्यंतरेष्वपि मित्रवन्तः ॥

अहोशाखामृगत्वं ते व्यक्तमेव प्लवंगम ॥ लघुचित्ततयात्मानं न स्थापयसि योमतौ ॥ १७ ॥ बुद्धिविज्ञानसंपन्नइंगितैः सर्वमाचर ॥ न त्व
बुद्धिगतो राजा सर्वभूतानि शास्ति हि ॥ १८ ॥ सुग्रीवस्तु शुभं वाक्यं श्रुत्वा सर्वहनुमतः ॥ ततः शुभतरं वाक्यं हनुमतमुवाच ह ॥ १९ ॥ दी
र्घबाहु विशालाक्षौ शरचापासिधारिणौ ॥ कस्य न स्याद्भयं दृष्ट्वा त्वेतौ सुरसुतोपमौ ॥ २० ॥ वालिप्रणिहितावेव शंकेऽहं पुरुषोत्तमौ ॥ रा
जानो बहुमित्राश्च विश्वासो नात्र हि क्षमः ॥ २१ ॥ अरयश्च मनुष्येण विज्ञेयाश्छद्मचारिणः ॥ विश्वस्तानामविश्वस्ताश्छिद्रेषु प्रहरंत्य
पि ॥ २२ ॥ कृत्येषु वाली मेधावी राजानो बहुदर्शिनः ॥ भवन्ति परहंतारस्ते ज्ञेयाः प्राकृतैर्न रे ॥ २३ ॥ तौ त्वया प्राकृतेनेव गत्वा ज्ञेयौ प्लवंग
म ॥ इंगितानां प्रकारैश्च रूपव्याभाषणेन च ॥ २४ ॥

यथा दशरथो गृध्रराजेन मित्रवान् ॥ एवं वालिनापि नरमैत्र्यं संभावितमिति भावः ॥ २१ ॥ न च तथा
पि तापसाभ्यां कुतो भयं तत्राह ॥ अरयश्चेति ॥ यतस्ते छद्मचारिणोऽतो विज्ञेयाः यतश्च विश्वस्तानां वंचनया प्राप्तविश्वासानामरीणां स्वयमविश्वस्ताश्छिद्रेषु प्रहारावका
शेषु प्रहरन्ति अतो विज्ञेया इत्यर्थः ॥ २२ ॥ उक्तमुपनयति ॥ कृत्येष्विति ॥ राजानो बहुदर्शिनः नानाविधवंचनोपायज्ञाः परहंतारो भवन्ति ॥ ते एते प्राकृतैः प्राकृतवैपैश्वरै
र्ज्ञेयाः ज्ञातव्यांतराशयाः ॥ २३ ॥ यत एवमतस्ताविति प्राकृतेनेव उदासीनेनेव इंगितानां प्रकारैर्विशेषैः रूपेण सौम्यासौम्याकारेण व्याभाषणेन तत्तत्प्रसंगे दीयमानोत्तरे
ण च ॥ २४ ॥